

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 438/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom pod č. 49872/2015-61/D/619 a jeho oznámením z 30. decembra 2015, ako aj postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 36 T 71/2013 a jeho rozsudkom 25. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. marca 2016 doručená opakovaná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v konaní vedenom pod č. 49872/2015-61/D/619 a jeho oznámením z 30. decembra 2015 (ďalej len „napadnuté oznámenie“), ako aj postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 T 71/2013 a jeho rozsudkom 25. apríla 2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

1.1 Sťažovateľ v minulosti podal identickú sťažnosť, ktorá bola vybavená 5. februára 2016 postupom podľa § 23a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bol schválený návrh dohody o vine a treste, na základe ktorej bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania trestných činov podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d), ods. 2 písm. e) a § 294 ods. 1 a 2 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 10 mesiacov.

2.1 Sťažovateľ 1. decembra 2015 doručil ministerstvu podnet na podanie dovolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu. Ministerstvo v napadnutom oznámení uviedlo: «V podnete ste uviedli, že Okresný súd Žilina rozhodoval v nezákonnom zložení a tiež porušil Vaše právo na obhajobu. Na verejnom zasadnutí na ktorom bola prijatá dohoda o vine a treste, ste boli pod vplyvom psychofarmák a sedatív, a preto ste neboli spôsobilý náležite vnímať zmysel a účel konania. Súd na tomto verejnom zasadnutí nedodrжал zákonom stanovenú päťdňovú lehotu na prípravu a Vy ste súhlasili so skrátením lehoty. Boli ste však pod vplyvom medikamentov a neboli ste preto schopný relevantne posúdiť akých práv sa vzdávate. Takýmto postupom súdu bolo podľa Vás porušené Vaše právo na obhajobu.

Z podnetu ďalej vyplýva, že podľa Vás vo veci nemala rozhodovať, ako predsedníčka senátu JUDr. Marcela Malatká, ale mala rozhodovať JUDr. Zuzana Pilátová, ako to bolo určené rozvrhom práce. Podľa Vás čerpanie dovolenky zákonnou sudkyňou nie je dôvod na to, aby ju zastúpila v rozhodovaní iná sudkyňa. Pokiaľ zastupujúca sudkyňa rozhodovala,

mala podľa Vás rozhodnúť iba o väzbe a nie vo veci schválenia dohody o vine a treste. Z uvedeného teda podľa Vás vyplýva, že rozhodoval súd v nezákonnom zložení.

Podľa ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por., ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V tomto prípade je teda možné podať dovolanie z dôvodu ak bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu. Pokiaľ sa týka dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., treba uviesť, že porušenie práva na obhajobu je závažnou, resp. podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je však koncipovaný oveľa užšie, nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“.

Právo na obhajobu zahŕňa viacero komponentov a dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 25.04.2013 na Okresnom súde Žilina je zrejmé, že ste mali na zasadnutí obhajcu s ktorým ste sa v pojednávacej miestnosti radili. Všetky procesné strany súhlasili so skrátením lehoty, pričom zo zápisnice jasne vyplýva, že vy ste vyslovene požiadali o vykonanie verejného zasadnutia. Predmetom zasadnutia bolo rozhodnutie o schválení dohody o vine a treste súdom.

Po zákonnom poučení ste uviedli, že poučeniu a návrhu dohody o vine a treste ste porozumeli a súhlasíte s ňou v navrhovanom znení následne ste na všetky položené otázky súdu zrozumiteľne, určito, slobodne a vážne odpovedali „áno“.

Podnet na podanie dovolania môže však dať len obvinený s tým, že uvedie relevantné argumenty, týkajúce sa porušenia jeho práva na obhajobu, ktoré by naplnili dôvody na podanie dovolania. Vo Vašom prípade neboli zistené dôvody na podanie dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto bol Váš podnet odložený.»

3. Podľa sťažovateľa nepodaním dovolania v jeho veci a vydaním napadnutého oznámenia ministerstvo porušilo jeho označené ústavné práva. Zároveň tým nedošlo

k napadnutiu právoplatného napadnutého rozsudku okresného súdu (ktorý podľa sťažovateľa porušuje jeho ústavné práva) opravným prostriedkom, a preto sťažovateľ navrhuje vysloviť, že k porušeniu označených ústavných práv došlo aj napadnutým rozsudkom okresného súdu. Sťažovateľ žiada zrušiť jednak napadnuté oznámenie ministerstva, ale aj napadnutý rozsudok okresného súdu.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po

jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

III.

6. Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

6.1 Ústavný súd vychádzal pri posúdení sťažnosti zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné (napr. II. ÚS 357/06, IV. ÚS 323/07, IV. ÚS 277/08, III. ÚS 214/2010).

6.2 Podnet na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku nie je riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom a z hľadiska trestného procesného práva ho možno považovať iba za informáciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez ďalšieho nezakladá zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či podá, alebo nepodá dovolanie (táto úvaha je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie dovolania sú splnené). Oprávnenie na podanie podnetu na podanie dovolania nemôže mať preto charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. m. m. I. ÚS 585/2012, II. ÚS 268/2012, IV. ÚS 471/2011, III. ÚS 435/2010, III. ÚS 214/2010).

6.3 Z uvedeného dôvodu minister spravodlivosti, resp. ministerstvo nemohlo odložením takéhoto podania, t. j. jeho neakceptovaním, spôsobiť namietané porušenie označených práv sťažovateľa. Sťažovateľ (v danej veci ako podnecovateľ) mal právo len na to, aby sa ministerstvo jeho podnetom zaoberalo, náležite sa s ním vysporiadalo a o spôsobe jeho vybavenia ho vyrozumelo, k čomu v tejto veci, ako to vyplýva z citovaného napadnutého oznámenia, došlo spôsobom, ktorý nemožno označiť za arbitrárny alebo ústavne neakceptovateľný.

6.4 Ministerstvo preskúmaním podnetu sťažovateľa zistilo, že nie sú splnené podmienky na podanie dovolania, o čom sťažovateľa upovedomilo, čím došlo k naplneniu práva sťažovateľa spojeného s podaním podnetu. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

7. Čo sa týka namietaného porušenia označených práv sťažovateľa napadnutým rozsudkom okresného súdu, ústavný súd poukazuje, že tento nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 25. apríla 2013. Sťažnosť je teda v tejto časti podaná oneskorene (t. j. po lehote 2 mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozsudku, resp. odkedy sa sťažovateľ o tomto dozvedel) a z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre oneskorenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2016